

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1144

16.02.2025 (136)

Виховання злого генія

Герхард Лаук

Частина 10

Законник і злочинець

Іноді колишній (?) ворог просив моєї допомоги у справі, що стосувалася колишнього (?) друга. Ситуація часто була химерною і заплутаною. Як на Старому Заході, де межа між *законником* і *злочинцем* іноді була розмита.

Вбивці іноді отримували коротші терміни ув'язнення, ніж ненасильницькі активісти. Така несправедливість лише сприяла радикалізації. Деякі активісти вирішили: *Якщо я збираюся відсидіти, то я можу також вчинити злочин!*

Результатом стали поодинокі акти насильства.

Завдяки моїм широким контактам часто було неважко встановити хоча б опосередкований "зв'язок" зі мною. Крім того, наша література була дуже широко розповсюджена в дисидентських колах. Її часто знаходили під час обшуків або навіть на "місцях злочинів".

Іноді я знав "підозрюваних у тероризмі" багато років тому. Ще тоді, коли вони були частиною *ненасильницького* руху опору. Звичайно, ніколи не було ніякої участі чи втручання.

Єдиний психологічно наполовину ефективний спосіб протистояти цій тенденції - сказати їм про це: *Ми згодні з тим, що ці брудні собаки ЗАСЛУЖИЛИ на те, щоб їх зварили в олії і викинули на безлюдний острів разом з їхньою тещею. Але ми не хочемо грати їм на руку. Підтримуйте дисципліну!*

Імунітет від арешту

За іронією долі, деякі уряди, які зверталися до мене по допомогу, принаймні в той чи інший час активно боролися з моєю підпільною діяльністю. Але мені все одно загрожувала цілком реальна перспектива арешту на кордоні. Тому мені треба було надати офіційний *імунітет від арешту!* Це робили неодноразово. Зокрема, у 1979 році в Бюкебурзі та у 1992 році в Штутгарті.

9 березня 1992 року я давав свідчення на найдовшому в повоєнній історії Німеччини судовому процесі над націонал-соціалістами в Штутгарті після того, як мене тимчасово амністували. Безпека була слабкою. На мене напали і вдарили в обличчя кийком. Було трохи боляче. Однак смак був не такий поганий, як у мого власного приготування.

З іншого боку, мій близький товариш Крістіан Малькочі вказав імена трьох адвокатів: *Зіг, Хайль і Фюрер!*

В іншому випадку (Франкфурт 1989 року) мені повідомили, що мені надано імунітет на деякі справи, але чітко сказали, що цей імунітет не поширюється на інші справи. По суті, мені сказали: *Ми обіцяємо НЕ стріляти в вас з пістолета, який ми тримаємо в ПРАВИЙ руці. Але повідомляємо вам, що ми НЕ обіцяємо не стріляти в вас з пістолета, який тримаємо в лівій руці!*

Я знайшов це надзвичайно кумедним.

Незважаючи на мою вдячність за те, що я так добре посміялася, це був один з небагатьох випадків, коли я відмовилася від пропозиції.

ФБР і Сексуальні збочення Едгара Гувера

У нас жахливий телефонний зв'язок. Це дратує.

Я скаржуся своєму колезі на іншому кінці дроту: *Знаєш, я не проти, щоб ФБР прослуховувало наші лінії. Але я просто хочу, щоб вони не псували зв'язок!*

Він щиро погоджується: *Так, у такі моменти мені хочеться розповісти про сексуальні збочення Едгара Гувера!*

Клац! У цей момент телефон вимикається.

Я передзвонив йому. Він робить слушне зауваження: *Здається, їм не*

сподобався мій коментар про сексуальне життя Гувера!

Ми обидва сміємося!

Інший співробітник сказав, що одного разу агенти, очевидно, переплутали їхні дрони. *Він міг чути їх, але вони не могли чути його.* Вони обговорювали, що пішло не так, а потім з'ясували це і припинили.

* * * * *

Уряд Сполучених Штатів здавався досить байдужим до нашої діяльності. Час від часу до нас навідувалося ФБР. Або просто так, або на запит іноземного уряду.

Це поставило нас у делікатне становище.

З одного боку, ми повинні були діяти, виходячи з припущення, що ФБР передасть інформацію нашим ворогам. Ми не хотіли розкривати жодних важливих секретів.

Але з іншого боку, ми хотіли, щоб ФБР змогло дізнатися достатньо, щоб бути впевненим, що ми не були ні злочинцями, ні терористами.

За ці роки у мене було кілька кумедних зустрічей з ФБР.

Коли вони вперше з'явилися у моїх дверях, я перебував у незнайомому місті. Я вдавав, що не говорю англійською. На жаль, агент ФБР вільно розмовляв німецькою. Діалог був схожий на сценку з комедійної п'єси. Але ми обидва зберігали спокійний вираз обличчя. (Після цього сусіди завжди зустрічали мене з веселою посмішкою).

Іншим разом мене викликали до відділу кадрів на фабриці, де я працював. Директорка відділу кадрів мала стурбований вираз обличчя. Вона вказала на двох чоловіків і сказала *Ці панове хочуть з вами поговорити.* Я досі пам'ятаю прізвище того агента, тому що він приходив до мене кілька разів. Він також відвідував моїх сусідів. Один з них сказав йому: *Так, я його знаю. Він хороший хлопець. Він катає наших дітей на візку.*

Всі друкарні в одному середньому місті відмовилися виконувати нашу роботу. Двоє з них сказали, що до них приходило ФБР. Ми навіть подумували про те, щоб купити власну друкарню і скласти їм конкуренцію! (Була лише одна друкарня, до якої ми не звернулися. Він був нашим сусідом, і ми не хотіли ставити його в незручне становище).

Протягом багатьох років два банки в різних штатах сказали нам, що їм більше не потрібно замовляти певні іноземні валюти у великих банках на сході, тому що вони отримують достатньо від нас.

Протягом багатьох років ми серйозно розглядали можливість купівлі двох різних банківських будівель. Одна з них була вражаючою триповерховою

будівлею на головній дорозі у великому американському місті. У нас вже було більш ніж достатньо грошей, щоб покрити перший внесок. Але наші потреби були недостатніми, щоб виправдати витрати, тому ми вирішили відмовитися.

Один з цих банків іноді спочатку телефонував, а потім надсилав водія за п'ятдесят миль, щоб забрати його від нас, коли він був їм потрібен у терміновому порядку.

Іноді я особисто носив валюту в інший банк. Ми з дівчиною на валютному пункті заприятелювали в платонічному сенсі.

Одного разу вона просто саяла. Після мого останнього візиту хтось увірвався до її кабінету і з жахом запитав, чи не знає вона, кого він щойно бачив, коли виходив з її кабінету. Він поводився так, ніби щойно бачив Біллі Кіда, який виходив з банку з великою сумкою, з якої висипалися банкноти.

Через двадцять років (!) цей банк письмово повідомив нас, що закриває наш рахунок. Лише набагато пізніше я знайшов зачіпку. Я отримав копію документа Інтерполу про те, що я перебуваю під слідством за підозрою у відмиванні грошей і торгівлі зброєю в штаті Юта! (Примітка: я ніколи в житті не був у штаті Юта!)

зауважила Гретхен, яка пам'ятала ФБР ще з 1930-х років: *Вони що, виготовляють цих хлопців за зразком? Вони виглядають точно так само, як і п'ятдесят років тому! Я помітила їх з відстані п'яти футів!*

прокоментував Джордж: *ФБР любить відправляти своїх нових агентів на співбесіди з нами в рамках їхньої підготовки, тому що вони знають, що ми нешкідливі.*

Один з найкумедніших випадків був, коли троє агентів прийшли до моїх дверей. Я не хотів, щоб вони були в будинку, тому ми пішли до сусіднього ресторану.

Присутній старший чоловік боявся, що я ніколи не повернуся! Він втратив родичів через КДБ у подібний спосіб. Він хотів подзвонити в міліцію.

Наймолодшим і недосвідченим агентом був Говард. Він наполягав, що має докази того, що я отримав від терористів 70 000 доларів! Він обіцяв мене "закрити". Я відповів: *Якщо у вас є докази, будь ласка, ходімо зі мною в банк. Скажіть президенту банку, щоб він поповнив мій рахунок на цю суму!*

Чи бреше ФБР власним агентам? Чи вірите ви в їхню брехню? Чи вони наймають їх з акторської школи, а не з юридичної, як вони стверджують?

Але Говард визнав, що мій будинок і машина були скромними. Безумовно, середній клас.

Як би там не було, я опублікував кумедну розповідь про цей інцидент. Згодом Говард зателефонував і подякував мені за те, що я не назвав його

прізвище!

Новий підхід у 1980-х роках

У 1980-х роках "легальна рука" стала домінуючою силою в націонал-соціалістичному русі Німеччини. Наша "нелегальна рука", втілена в НСДАП/АО, працювала пліч-о-пліч з нею, паралельно, але окремо. Я навіть пропонував друкувати газету для легальної гілки, але Міхаель Кюнєн вирішив, що її все одно заборонять. Ці відносини були схожі на дві різні гілки збройних сил однієї нації.

Міхаель Кюнєн присвятив цілий розділ моїй роботі у своїй книзі *"Лідерство між народною громадою та елітарним мисленням"* (*Führertum zwischen Volksgemeinschaft und Elitedenken*).

Ось уривок:

Справжнім зразком для наслідування для націонал-соціалістичного лідера нового [повоєнного] покоління є Герд Лаук, організаційний лідер Підготовчої та Закордонної організації НСДАП! ...

Партійний товариш Лаук створив справжню націонал-соціалістичну бойову організацію повоєнного періоду. Будівництво організації почалося практично з нульової позначки. Молоді товариші, які сьогодні приходять в наш поки ще невеликий, але функціональний і успішно працюючий рух, навряд чи зможуть уявити, що десять років тому нічого не існувало взагалі. Ні організації, ні пропагандистських матеріалів, ні концепції, просто нічого: окрім кількох фанатичних молодих націонал-соціалістів, які наважилися взятися за, здавалося б, безнадійну справу - відтворення націонал-соціалістичної партії та боротьбу за Четвертий Рейх.

Серед них був Герд Лаук, справжній лідер: Яка уява, сила волі та рішучість були потрібні, щоб пожертвувати приватним життям та професією заради руху, який ще навіть не існував, і який він сам побудує з нічого за роки боротьби! Він організував перші можливості для друку, створив разом з NS KAMPFRUF першу відкриту націонал-соціалістичну газету повоєнного часу, розробив концепцію руху, що працює в пропагандистському підпіллі з осередковою структурою, знайшов фінансові можливості - і з неймовірно мізерними ресурсами боротьба прийшла в рух і знайшла все більше і більше послідовників у Німеччині.

У цьому процесі партійний товариш Лаук послідовно протистояв спокусі,

зважаючи на відсутність політичної інфраструктури, проголосити себе новим лідером або представити свій невеликий загін як новостворену НСДАП - і те, і інше було б карикатурою на наше велике минуле! Натомість він бачив своє завдання як служіння майбутній партії. Ця дисципліна, пріоритет партії, навіть якщо її ще не існувало, над марнославством особистого лідерства, відмова від вербування особистих послідовників, принцип, згідно з яким лідер і організація повинні зарекомендувати себе в очах активістів, довіру яких вони повинні завоювати, перш ніж вимагати її навпаки, - все це партійний товариш Лаук встановив у русі, що розвивався. Все це стало зразком для нас після того, як ми, вийшовши з НСДАП/АО, створили легальну гілку націонал-соціалістичного руху і тим самим зробили рішучий крок вперед у боротьбі за перезаснування партії.

Але ми ніколи не повинні забувати, кому ми завдячуємо тим, що було закладено фундамент для цієї реконструктивної роботи і знову стали відомими принципи справжнього націонал-соціалістичного лідерства - ми завдячуємо Герду Лауку та його НСДАП/АО. Їхнє значення для нашої роботи просто неможливо переоцінити - без цієї боротьби партійного товариша Лаука в 1970-х роках наш перший прорив у 1980-х роках був би просто немислимим. І хоча наша спільнота роками домінувала в заголовках газет і перетворилася на провідну силу в націонал-соціалістичному русі, ми, тим не менш, завжди залишаємося лише однією, легальною гілкою єдиного, об'єднаного руху, іншою, нелегальною гілкою якого залишається НСДАП/АО під керівництвом партійного товариша Лаука. Ця частина нашого руху також досягла значних успіхів у попередні роки, сьогодні володіє значними технічними та матеріальними можливостями і - як і в минулому - завдяки своєму розташуванню в США займає неприступну позицію, яка завжди буде для нас надійним захистом...

Досягнення перших півтора десятиліть його керівної роботи та його приклад справжнього лідерства дають підстави вже зараз зарахувати його до великих лідерів націонал-соціалізму, які є прикладом для наслідування та натхненням для всіх нас.

* * * * *

Мої послуги вже не користувалися таким попитом. Завдяки моїм співробітникам, навіть моєї "неповної" уваги вистачало, щоб підтримувати роботу зменшеного бізнесу.

Я вирішив зробити кар'єру в бізнесі. Коли я отримав найвищий бал за всю історію компанії, генеральний директор-самоучка-мільйонер був настільки

вражений, що одразу ж взяв мене на роботу. Він особисто навчав мене. Я став його *віце-президентом з маркетингу*. Це навчання та досвід є основою моїх бізнес-знань.

За іронією долі, цей генеральний директор був євреєм! Мої друзі сперечалися, чи "він знав", чи ні. Старий товариш з Бунду пригадував подібні ситуації: *Після війни багато хто боявся брати нас, бундівців, на роботу. Але євреї брали. Вони знали, що ми були хорошими працівниками і приносили їм багато грошей. Крім того, вони були звільнені від критики за те, що взяли нас на роботу.*

Пізніше, коли впала залізна завіса, я залишив світ бізнесу. Я повернувся на "дійсну службу", так би мовити.

NSDAP/АО є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

**Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами**

